

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

فجایع بسیار سنگین تر از آنچه را که بر سر لیبیا آوردند، امروز بر سر سوریه و خلقهای آن می آورند
پس از تماشای یک گزارش- فلم تکانه‌دهنده از میدانهای جنگ امپریالیستی- استعماری علیه سوریه در کانال تلویزیون «روسیه ۲۴»، که در آن فاشیسم غرب امپریالیستی فجایع بغایت سنگین تر از آن چه را که بر سر لیبیا و جمعیت آن آوردند، از دو سال و نیم پیش بر سر کشور مستقل سوریه و خلقهای آن می آورند، بر آن شدم مقاله مستند «**قطع سر، تجاوز به عنف و آدمخواری- ارمغان دمکراسی غربی**» را بار دیگر انتشار دهم. باشد که وجدانهائی هر چه بیشتری بیدار شوند و ببینند که سران جاعل و دروغگوی دولتهای امپریالیستی، این نوچه ها و خدمتگزاران مافیاهای دالر و طلا، صنایع جنگی و مواد مخدر (دولت مخفی صهیونیستی) با صحنه های شبیه سازی شده در هالیوود، آنکارا، دوحه و ریاض، چگونه افکار عمومی جهان را فریب می دهند و به دست چه کسانی سلاح، حتی سلاح کشتار جمعی داده و به جنگ خلقهای سوریه فرستاده اند.

ا. م. شیری

۶ شهریور- سنبله ۱۳۹۲

سوزان لینداوئر (Susan Lindauer)، جاسوس سابق سیا در امور لیبیا
برگردان: ا. م. شیری
۳۰ اگست ۲۰۱۳

قطع سر، تجاوز به عنف و آدمخواری- ارمغان دمکراسی غربی

«هر کسی که هر روز بفکر یافتن پاسخ حداقل یک سوال نباشد، حتی از درک بدیهی ترین حقایق نیز عاجز

خواهد بود.»- (مترجم)

ناتو با هدف توجیه «جنگ بشردوستانه» خود در لیبیا، به تبلیغات دامنه داری علیه دولت معمر قذافی دست زده است. تا روزهای اخیر، ناتو در این زمینه تا حدودی زیادی موفق بود. زیرا شهروندان عادی در همه جهان از دسترسی به اطلاعات مستقیم که بتوانند بر اساس آن نظرات شخصی خود را بیان نمایند، محروم بوده اند.
جالب توجه است که جاسوس سابق سیا، مسؤول مسأله لیبی در سازمان ملل متحد از سال ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۳ در پروسه گفت و گوها بر سر [عملیات تروریستی] لاکربی می گوید، من برای بررسی عینی این حادثه، مجبور بودم از اسارت این تبلیغات بگریزم.

در پاسخ به تقاضاهای زیاد، من اصل اطلاعاتی را که همه روزه از منابع خود در طرابلس دریافت می‌کنم، با [شما] در میان می‌گذارم. اسناد ویدئویی دریافتی از فراریان از لیبیا را یک کمیسیون تحقیق تحت عنوان «کارشناسان بین‌المللی در امور حقوق مسالمت‌آمیز شهروندان در لیبیا» جمع‌آوری می‌کند.

اعضای کمیسیون تحقیق مرکب است از مدافعان حقوق بشر اروپایی، امریکایی و بین‌المللی که اتهامنامه دایر بر ارتکاب ناتو به جنایت جنگی را تدوین کرده‌اند. نتیجه داوری بر اساس این اسناد ویدئویی، عبارت از این است که ناتو باید به علت وارد آوردن خسارات سنگین به لیبیا غرامت بسیار هنگفت بپردازد.

از همه مهمتر، قابل درک است که ناتو به منظور آغاز عملیات جنگی، اطلاعات جعلی به سازمان ملل متحد ارائه داد. انگلیس و فرانسه برای سود بردن از این مناقشه، به جاسوسی غیرمنصفانه از منابع غیرموثق مشغول شدند.

بررسی‌های دقیق‌تر نشان می‌دهد که [دقیقاً همه چیز به عکس بود]: این شورشیان هستند که با حمایت [ارتش] ناتو وحشیگری می‌کنند نه سربازان قذافی! باید تحریمها لغو شود و نیروهای نظامی ناتو در امر دفاع از مردم لیبیا، قذافی را مورد حمایت قرار دهند.

هرگز با حقیقت بازی نکنید

در اسناد ویدئویی مورد بحث، وحشگریهای عجیبی ثبت شده است. دو دلیل کلیدی برای آن وجود دارد که، چرا شورشیان ناتویی مرتکب چنین جنایاتی می‌شوند: اولاً- از راه ارتکاب جنایات جنگی، آنها ستراتژی وحشت و ناامنی‌های اجتماعی در خیابانها را که [به عکس] باید مردم کنترل نمایند، دامن زدند.

آنها با رواج وحشت، مخالفان خود را به سکوت وامی‌دارند. شهروندان عادی لیبیا با چشمان خود می‌بینند که ناتو از شورشیان «قدرتمند» لیبیا پشتیبانی می‌کند. در صورت سکوت طرفداران قذافی، پیامدهای آن ناگوارتر خواهد بود.

در همین حال، شورشیان لیبیا شیوه «فشردن دگمه» را یافتند و ماشین «جنگ بشردوستانه» ناتو هم راه افتاد. اما چرا باید همه جهان باید باور کنند که دولت قذافی که در طول ۴۱ سال حاکمیت بر کشور شهروندان خود را به قتل رسانده، ناگهان به ارتکاب هولناکترین جنایات متهم می‌شود؟

هر کسی که حوادث لیبیا را با دقت پیگیری کرده باشد، از این تناقض متأثر خواهد شد. در گذشته قذافی در مسأله دفاع از شهروندان، قابلیت‌های استثنائی از خود نشان داد و حتی از تحویل دو لیبیائی متهم به شرکت در [انفجار بوئینگ - ۷۴۷ در آسمان شهر لاکربی اسکاتلند در ۲۱ دسامبر ۱۹۸۸] صرفنظر از تحریمهای سازمان ملل متحد، امتناع کرد.

قذافی می‌دانست که این دو شهروند مقصر نیستند و [آنها] نمی‌توانند به عدالت در دادگاه [بین‌المللی] امیدوار باشند. به زبان ساده تر، عملیات تروریستی در آسمان لاکربی یک اقدام انحرافی برای پنهان کردن شرکت سیا در قاچاق مواد مخدر از دره بقاع لبنان در دوره اوج تشنجات پیرامون به گروگان گرفته شدن [روزنامه نگار] تری آندرسون بود.

آن روز با پرواز شماره ۱۰۳ پان امریکن گروه متشکل از مأموران سیا، امنیت ملی و اطلاعات ارتش به قصد تحقیق پیرامون فساد موجود از واشنگتن پرواز کرد. هواپیما در آسمان شهر لاکربی [اسکاتلند] منفجر شد. لیبیا مسؤول حادثه معرفی گردید، ولیکن، در این مورد هم مانند حادثه تروریستی ۱۱ سپتمبر [سال ۲۰۰۱]، حقیقت

سخت جانی نشان داد. قذافی هم حاضر به دادن امتیاز نشد. او به رغم فشارهای خردکننده بین المللی، به هموطنان خویش وفادار ماند.

در اینجا، باید گفت که حدس قذافی درست از آب در آمد. ایالات متحده دو شاهد پرونده لاکربی را با پرداخت ۴ میلیون دالر رشوه تطمیع کرد که خود آن نیز، به رسواترین فساد غربی نیازمند رسیدگی در دادگاهی در مقیاس بین المللی تبدیل گردید.

پس از آن، همین که دو شاهد دروغین علناً اظهار ندامت نموده و خود را مقصر شناختند، تنها لیبیائی، عبدالباسط المقراحی را به اتهام انفجار پان امریکن ۱۰۳ دادگاهی کردند. وی بعدها در ماه اگست سال ۲۰۰۹، به سبب ابتلاء به بیماری سرطان از «منظر انساندوستانه» برای بازگشت به میهنش و مرگ در آنجا، از زندان اسکاتلند آزاد گردید.

بسیاری از برخوردهای قذافی مبین شخصیت او می باشند. چطور ممکن است او هم قبیله ایهای خود را به دهان گرگها بدهد؟ آیا وقتی که شرایط ایجاب کند، از آنها روی بر خواهد گرداند؟ دقیقاً، نه! او بر این مسأله پافشاری می کند که خلق لیبیا، بخشی از خود اوست. او از [هموطنان] خود، به هر بهائی دفاع می کند.

[بدین ترتیب] این اسناد ویدئویی «آزمایشات زندگی واقعی» را در خود ثبت کرده اند. از قضا، گفتن این مسأله بسیار عجیب است که نیروهای قذافی از جمله، به زنان تجاوز می کنند و ناتو هم در مورد وقوع جنایات جنگی در اراضی لیبیا هیاهو به راه می اندازد.

سر تیتز خیرها مبنی بر این که قذافی دستور [توزیع قرصهای ویاگرا در میان نظامیان] را برای دامن زدن به «مسابقه تجاوز به عنف» صادر کرد، [کانال خبری] سی ان ان حسابی جا انداخت. اما سنتیا مک کینلی (Cynthia McKinley)، نماینده اسبق کنگره امریکا ثابت کرد که دولت ایالات متحده امریکا تنها خریدار محموله بزرگ قرصهای ویاگرا برای ارسال به لیبیا بود، [و کارکنانش] آن قرصهای آبی رنگ کوچک را به منظور «بالا بردن روحیه» جنگی در میان سربازان شورشی نسبتاً مسن تر توزیع کردند.

بر مبنای اظهارات شاهدان در مورد خبرهای تجاوز به عنف در لیبیا، این ستراتیژی امریکائی به طور کاملاً فاجعه باری در آنجا به اجراء گذاشته شد...

شرارت و تبه کاری

این کادرهای ویدئویی به عقیده من، به اندازه فلم های [مثله کردن] توسط القاعده وحشتناک است. ولی شما فقط به گفته های من باور نکنید. خودتان شخصا این ویدئوها را ببینید و سپس قضاوت کنید.

هوشدار: این فیلمهای ویدئویی وحشتناک ایجاد خوف می کنند. تارنماهای «obamaslibya.com» و «FederalJack.com» که از سیستم امنیتی محکمی برخوردار می باشند و واقعیات را با شجاعت به اطلاع دولت می رسانند، آنها را درج کرده اند.

«FederalJack» عقب شینی خواهد کرد و ویدئوهای دریافتی تازه تر را نیز در «obamaslibya» به نمایش خواهد گذاشت.

● ویدئوی اول بریدن سر سرباز لیبیائی توسط شورشیان را نشان می دهد. اگر به نظر کسی چنین برسد که این کادرها در عراق فیلمبرداری شده، باید این را هم در نظر بگیرد که درصد بزرگی از مزدوران خارجی در عراق (و همچنین در چینستان و افغانستان) را مزدورانی از شرق لیبیا تشکیل می دهند! بدبختی ناتو در این است که

فلمبرداری این ویدئوها در لیبیا را نمی تواند انکار نماید. زیرا، لهجه عربی خاص لیبیائی در گفت و گوی مردم حاضر در صحنه فیلمبرداری آن را ثابت می کند.

● ویدئو فلم دوم سناریوی دهشتناکی را نشان می دهد که در آن، شورشیان لیبیا نظامیان لیبیائی را بر حسب درجه به صف کرده و آنها را وادار می کنند تا تکه های بریده از گوشت گندیده اجساد سربازان مرده را به دست بگیرند و بخورند.

● در ویدئو فلم بعدی صحنه ای نشان داده می شود که در آن، گروههای شورشی، مردم عادی را با طپانچه تهدید می کنند و سپس مورد تجاوز قرار می دهند.

● در ادامه- جمعیت شورشی، سرباز لیبیا را کله معلق آویزان کرده و بعد از آن، سر او را از تن جدا می کنند. سپس- ویدئوی دیگر، گروههای عملیاتی سیا را دست در دست نیروهای نظامی شورشیان نشان می دهد که در کامیونهای رو باز حرکت می کنند (این ویدئو نشاندهنده آن است که ارتشیان امریکائی در عملیات زمینی و اقدامات وحشیانه مستقیماً مشارکت می کنند).

● ویدئوی بعدی، تصاویر اجساد بی سر سربازان کشته شده لیبیا را در کامیونها نشان می دهد. چنین قتلهایی تخلف از ماده مربوط به دفاع از قربانیان مناقشات بین المللی کنوانسیون ژنو شمرده می شود. این کنوانسیون سربازان اسیر را زیر چتر حمایت خود می گیرد. شورشیان خشمگین ناتوئی شاهد وحشتزده اتفاقی را به فلمبرداری از صحنه های کشتار و فریاد زدن این که: «مسئول همه اینها قذافی است»، وادار کردند. در نتیجه این عمل، صاحب دوربین دست خانواده خود را گرفت و از تکیه گاه شورشیان فرار کرد. این ویدئو دقیقاً از همین طریق به دست گروه تحقیق در طرابلس رسید.

برخی از ویدئو فلماها را در اینجا ببینید!

www.obamaslibya.com/

www.federaljack.com/?page_id=37933

با دیدن چنین توحش و بربریت غیرقابل تصویری، به عقل هیچ کس نمی گنجد که ناتو بتواند ادعا کند که از چنین قابلیت‌های شورشیان بی خبر بوده است...

تجاوز به عنف بمثابه یک سلاح جنگی

[همه چیز] بسیار بدتر از آن است که تصویر می کردید، آره؟ تا اینجا، واقعیت استفاده شورشیان از تجاوز به عنف به مثابه شیوه «مجازات» طرفداران قذافی یا خانواده های «بیطرف» که به طور اتوماتیکی با شورشیان همراهی نمی کنند، از همه غم انگیزتر بود.

طبق فرهنگ اسلامی پس از تجاوز داغ ننگ را همه بستگان کسی که مورد تجاوز واقع شده، بر پیشانی خود حمل می کنند. خود این امر به نوبه خود، یک نوع مجازات جمعی به حساب می آید.

در حال حاضر گروه زنان مدافع حقوق بشر، از قربانیان تجاوز بازپرسی می کند. در اینجا فقط ادای شهادت چند نفر در مورد تجاوز به عنف و اظهارات شاهدان ارائه شده است.

توجه داشته باشید که این عجیب ترین وقایع اتفاقیه نیست. [البته] که طی کردن صدها کیلومتر راه و عبور از پست های بازرسی و بمبارانها، مشکل بزرگی است. زمانی که اعضای گروه تحقیق غیردولتی در تاریخ ۲۲ جون بیش

از ۳۰۰ کیلومتر راه برای فلمبرداری از پسری طی کردند که شورشیان ناتوئی به خاطر امتناع او از وارد شدن به واحد شبه نظامی آنها، وی را اخته کرده و بر چشمش میل کشیده بودند، با چنین مشکلاتی مواجه شدند.

ویدئو فلم بعدی حاوی تجاوز به دختر باکره را پدر یک خانواده هوادار قذافی تقدیم کرد. شورشیان ناتوئی به زور تفنگ او را از خانه بیرون کشیده و به طور دسته جمعی مورد تجاوز قرار دادند و پس از آن، پستانهایش را با چاقو بریدند، و این دختر در اثر خونریزی فوت کرد.

در حال حاضر محققان مدافع حقوق بشر منتظر فرصت بازپرسی از زنی از شهر الزاویه هستند که پس از تجاوز گروهی به وی، پستانهای او را [نیز] بریده اند. پس از آن که شورشیان هار در حال شلیک هوایی فرار کردند، این زن در حال خونریزی را شاهدان بهت زده از مرگ نجات دادند.

او در بیمارستان بستری شده، ولیکن، هنوز هم در شرایط بهت (شوک) زدگی جسمی و روحی شدید به سر می برد و برای گفت و گو آماده نیست. مدافعان حقوق بشر در کنار او هستند و سعی می کنند او را یاری دهند. ما برای معالجه و انجام عمل جراحی ترمیمی او در امریکا و یا اروپا، به سرعت در جست و جوی یک حامی در امریکا هستیم.

۱۹ جون، سربازان قذافی در جریان نبرد برای تصرف شهر میسوراتی، یکی دیگر از قربانیان تجاوز به عنف را نجات دادند. شورشیان این زن جوان را ربوده و به مدت ۲۰ روز به عنوان گروگان نگه داشته بودند و تا زمانی که نیروهای قذافی خط دفاعی آنها را [در همان منطقه] شکسته و آن زن نگوینخت را نجات دادند، شورشیان به طور شبانه روزی به نوبت به وی تجاوز می کرده اند.

و این است مأموریت انساندوستانه ناتو... بی هیچ تردیدی، [سازمان] ناتو به یک اقدام جنون آمیز مبتذل دست زده و لازم است سریعاً از پشتیبانی شورشیان دست بردارد. پول مالیات دهندگان امریکا برای آموزش فنون تهدید و ارباب به طالبان جدید صرف می شود و دولتهای غربی نیز ثروتهای لیبیا را به یغما می برند.

اما ناتو روحیات مردم لیبیا را در نظر نگرفته است. لیبی دارای تاریخ درخشانی بوده و سنت دفاع از استقلال میهن در مقابل اشغالگران خارجی در میان مردم ریشه دار است. خانواده ها و رهبران قبایل لیبیا برای دریافت غرامت از کشورهای عضو ناتو و کشورهای عرب حامی شورشیان کوشش می کنند.

در حالی که ناتو شورشیان را آموزش می دهد و آنها را از لحاظ اونیفورم، تسلیحات، جلیقه های ضد گلوله، وسایل حمل و نقل و مشاور تأمین می کند و از هوا مورد پشتیبانی قرار می دهد، باید مسؤلیت همه این جنایت ها را هم بپذیرد. باید غرامت مالی [لیبیا] را به حساب شهروندان کشورهای عضو ناتو- از محل [سیستم] آموزش، بهداشت، بازنشستگی و تحصیل آنها در دانشگاهها و از حساب احداث راهها، پلها و غیره بپردازد.

پاتریک هایزلداین کارشناس بریتانیایی مناقشه لیبیا و ناتو، سهم بریتانیا از غرامت را ۲ و ۸ دهم میلیارد دالر برآورد کرده است.

به طور کلی لازم است از همه دولتها و کشورهای عضو ناتو پرسیده شود که چرا از این شورشیان پشتیبانی می کنند؟ بی تردید، همه ما هم باید پاسخ این پرسش بسیار مهم را بدهیم.

آیا رئیس جمهور اوباما باید به حساب دالرهاى به دست آمده از مالیات دهندگان طبقه متوسط امریکا، هزینه مالی این جنگ را تأمین نماید؟ (در اینجا، نویسنده مقاله یا از روی تعصب و یا به عمد می خواهد این مسأله را در اذهان مردم القاء کند که گویا هزینه جنگهای امریکا به حساب مالیات دهندگان امریکائی تأمین می شود. اما، در واقعیت امر، نه چنین هزینه هائی از جیب مردم امریکا تأمین می شوند و نه اقتصاد امریکا بزرگترین اقتصاد

جهان است. بلکه، همه این پولها به حساب چاپ بی حد و حصر دالره‌های بی پشتوانه و به تبع آن، به حساب غارت لجام گسیخته ثروتهای مردم جهان تأمین می گردند... مترجم). یا امریکا باید نقش آموزگار و مربی نیروهای القاعده را ایفاء نماید؟ و آن هم باید درست در زمانی به وقوع بپیوندد که ملت بزرگ ما به پایان «سرخ و سیاه» خود نزدیک می شود؟ درست زمانی که امریکائیا با تمام قواء برای پیدا کردن کار و محروم نشدن از مسکن رهنی خود [حاصل دریافت وام] تلاش می کنند؟ و [به اضافه آن] آیا با آگاهی بر این که اینهمه سرباز از نفس افتاده ما در دو جنگ باخته ما، دقیقاً با همان شورشیان القاعده در عراق و افغانستان نیز می جنگند؟ بر اساس دقیقاً کدام قانون امریکا باید به طور تصنعی از ناتو به خاطر آنکه ان گلیس و فرانسه بتوانند یادمان دوران طلائئ امپریالیسم گذشته خود را دو باره احیاء کنند، پشتیبانی می کند؟ آیا همه اینها، ارزش به مخاطره انداختن امپریالیسم خود ما و موفقیتهای آن را دارد؟

این فلمهای ویدئویی واقعیت کاملاً دیگری را در مقابل چشمان ما به نمایش درمی آورند. سیاه، شاید از این که من این فلمها را منتشر کرده ام، خشمگین بشود. ولی مأمور خوب یک سازمان امنیتی هم باید صادق باشد. ما نباید واقعیات وحشتناک و بدمنظر را از نظرها پنهان کنیم. ما موظف به کسب اطلاعاتی هستیم که هم رهبری و هم جامعه برای انتخاب سیاسی آگاهانه به آنها نیاز دارند. اغلب اطلاعات جاسوسی بسیار بسیار نامناسب هستند. اما به نظر من، ترحم به [اعصاب] شما صحیح نیست.

من به عنوان مأمور سابق سازمان جاسوسی امریکا، گمان می کنم که ایالات متحده امریکا باید روابط خود با شورشیان لیبیا را سریعاً قطع کند و به پشتیبانی مالی آنها پایان دهد. شما که خودتان تصمیم گیرنده هستید.

در باره سوزان (یا سوسن) لینداوئر- او در سازمان ملل متحد در بخش ضد تروریستی کار می کرد. در شعبه تحت مسؤلیت او کشورهایی مثل لیبیا، عراق، مصر، یمن، سوریه و مالزی عضویت داشتند. گروه تحت رهبری او مدتها پیش در مورد وقوع حادثه تروریستی ۱۱ سپتمبر سال ۲۰۰۱ هوشدار داده بود. وی مؤلف کتاب «تعصب یا خسارت مفرط» ([Extreme Prejudice](#)) می باشد.

Susan Lindauer

افزوده های مترجم:

- امپریالیسم امریکا و همه دولتهای «غربی» که به پشتوانه دالره‌های نفتی و آذمخوران کشورهای مرتجع عربی، ابتداء گروهکهای تروریستی القاعده و طالبان را خلق کرده و سپس به بهانه جنگ با همان گروهکهای سیاستخته، افغانستان را به آزمایشگاه انواع تسلیحات جدید، تخلیه گاه تسلیحات کهنه تر خود و مرکز کشت انواع مواد افیونی تبدیل کردند، یقیناً در آینده نزدیک نیز، به بهانه مبارزه با همین شورشیان آذمخور ناتوی، که «الله اکبر گوین» سر می برند و به زنان تجاوز می کنند، کشور پیشرفته لیبیا را که مصمم بود در همین سالها هشتمین معجزه جهان (آبرسانی صحراهای وسیع از طریق کانالها و رودخانه های مصنوعی) را در معرض تماشای قرار دهد، پس از اینهمه وحشیگری به محل تاخت و تاز اوباشان غربی تبدیل خواهد کرد.

- از همه طرفداران و همچنین، مخالفان جنگهای استعماری دولتهای غربی تقاضا می شود ضمن مطالعه این مطلب و اگر دل و جرأت تماشا دارند(من که ندارم)، با مشاهده ویدئوفلمهای مورد بحث در این مقاله، در دادگاه وجدان خود به این سوال پاسخ گویند که:

آیا تشکیل، آموزش و تربیت گروه‌های آدمخوار که به راحتی کارد سلاخی به دست گرفته و با خونسردی سر انسان می‌برند، هتک حرمت زنان و دختران می‌کنند و یا بمب‌های یک تنی را در کوچه و خیابانهای شهرها و روستاها رها می‌کنند، در جایی غیر از لابراتورهای سازمانها و نهادهای امنیتی- سیاسی امپریالیستی- صهیونیستی امکانپذیر هست؟ اگر پاسخ منفی باشد، آیا حاضر خواهند بود دولتهای امپریالیستی را مصداق کامل تروریسم تعریف نمایند؟

جمعه ۲۴ تیر [سرطان] ۱۳۹۰

www.warandpeace.ru/ru/commentaries/view/59679/